

OCEANOGRAPH

Iris Granstedt

träbryggan
ger valkar
i händerna
i klucket
i solränder
av brädorna idag

ytan guppar
i ansiktet
just som hon sänker sig
skjuter ifrån på rygg

öppna ögon som solceller

strömlinjeformad från
händer till enfena
sakligt
blir hon ett med elementen idag

bastukastellet med handblåsta fönster
vindpinad av vilda stormar
härdar ut
för i den hetaste sommarnatten
när kådan i planket har mjuknat
och hänger som svävande droppar skogsfarin
glöder brasved som någon tänder ibland.

tidvattnet kommer med besök
i båt

bastuhytten är vitmålad för länge sen
spretande träflisor fångar trådar
ur gästers badhandduk
flaggar den en tid
tills den en dag ger sig iväg
gäster reser också
över havet i purpurfärgade båtar
mot nya väder
för att tända en eld

spåren i sanden flyter ut
ingen kan någonsin veta
vilken gäst som varit här

vårblomning i tempererande vatten
bjuder mannen ner i ett renande bad
kladdig svett av fokus i trånga utlopp
men han glider inte ner,
han klättrar uppåt fast och bestämt
kliver brett skördar banar greppar i höjden,
och där
ifrån klippavsatsen
dyker han med vidöppna ögon
ner i den frodiga motursrörelse
som månen skänker
så är han borta.